

РЕШЕНИЕ

№ 5436

гр. София, 16.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 28.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **6057** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Г. Ю. В.-М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] ж.к „Л.“ 317 вх.Г ет.4 ап.72 против отказ № [ЕГН] /16.05.2023г / ПС -30-09-239 /22.05.2023г/ на вр.и.д Управител на НЗОК д-р Й. П. ,с който на основание чл.73 ал.1 и ал.2 от Закона за хора с увреждания ,чл.69 от ППЗХУ и въз основа на медицински документ ,издаден от ЛКК/ТЕЛК/НЕЛК съобразно конкретните нужди на лицето с увреждания е отказано предоставяне на медицински изделия и помощни средства,заявени със заявление № [ЕГН] /16.05.2023г . Посочва се ,че в нарушение на чл.59 т.4 от АПК, отказа не е мотивиран , до степен в която заявителката не може да разбере причините ,поради които ѝ е отказано предоставянето на исканите медицински изделия и помощни средства и с това е нарушено недопустимо правото ѝ на защита. Счита,че при наличие на непълноти и пропуски в мед.документация е следвало органа ,съобразно разпоредбата на чл.69 от ППЗХУ да уведоми заявителя писмено за отстраняването им и ако не бъдат отстранени в указания срок да се прекрати адм.производство. Иска отмяна на отказа като незаконосъобразен.

В съд.заседание жалбоподателката се представлява от адв. М. – С. ,която поддържа жалбата и моли за нейното уважаване. Представена е писмена защита от 05.04.2024г ,в която са доразвити доводи за незаконосъобразност на оспорения адм.акт. По същество обсъжда направената в хода на съдебното производство съдебно-медицинска експертиза и счита ,че с нея се цели допълване на мотивите на акта ,както че е необоснована , тъй като вещото лице е провело“интервю“ с жалбоподателката по

телефона и не е преценил обективното й здравословно състояние.

Ответника се представлява от юриск. Я. ,който не изразява становище по същество на спора.

Съдът като съобрази становищата на страните, събраните в хода на производството доказателства,намира от фактическа и правна страна следното :

Безспорно е,че съобразно медицинското състояние на жалбоподателката към момента на подаване на заявление № [ЕГН] /16.05.2023г и към настоящия момент / ампутиран крайник под коляното / ,същата е подала заявление /стр.16 от делото / . От приложеното по делото извлечение от информационната система на НЗОК не се установяват какви са предписаните ,съобразно конкретните нужди на пациентката медицински изделия и помощни средства. Към преписката ,не се съдържа Медицински Протокол на Лекарска консултативна комисия /ЛКК/,въпреки изричното разпореждане на съда от 20.06.2023г ,дадено при насрочване на делото.

В постановения отказ № [ЕГН] /16.05.2023г / ПС -30-09-239 /22.05.2023г/ на вр.и.д. Управител на НЗОК д-р Й. П. –стр.10 от делото ,който е предмет на настоящето оспорване ,може индиректно да се разбере вида на предписаните на жалбоподателката медицински изделия и помощни средства: протактивни чорапи -ббр с код по НЗОК 020103 ; подколянна модулна протеза 010101,протезни рула 020101 ходилки/проходилки 100401 ,подмишечни 100102,рингови инвалидни колички ,с чужда помощ , с едностранно задвижване,с регулиращ се гръб с код 110201 протезни чорапи 12бр. 020102 и комбиниран стол за тоалет и баня 120101 . Посочени са следните мотиви за отказа: „ Описаните данни в медицинския протокол,приложен към заявлението не отговаря на описаните медицински изисквания на заявените помощни средства,приспособления,съоръжения и медицински изделия в утвърдения списък-спецификация,публикуван в интернет страницата на НЗОК.Липсва пълна медицинска обосноваост за целия набор заявени помощни средства,приспособления,съоръжения и медицински изделия в протокола на ЛКК. Съгласно изложеното отказвам да одобря заявление с вх.№ [ЕГН] /16.05.2023г

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна, че оспорването е направено от надлежна страна, в законоустановения преклузивен срок, против административен акт, подлежащ на оспорване, поради което е ДОПУСТИМО. Разгледано по същество е ОСНОВЕТЕЛНО.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извърши пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материално-правните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът.

Оспорения административен акт е издаден от вр.изп.дл. Управител на НЗОК , който е компетентния орган съгласно чл. 69, ал. 4 от ППЗХУ във връзка с чл. 73, ал. 3 предл. последно от ЗХУ т.е отказа е издаден от териториално и материално компетентен орган.

Заповедта е издадена в писмена форма, подписана е от нейния издател, съдържа мотиви за отказа,които обаче са недостатъчни да обосноват законосъобразност на същата.

Правото на хората с увреждания да получат финансова подкрепа в зависимост от потребностите им, определени в индивидуалната оценка по чл. 20, е регламентирано от законодателя в чл. 68, ал. 1 от ЗХУ. Съгласно чл. 69 от ЗХУ, финансовата подкрепа

за хората с увреждания се състои от два компонента: 1. месечна финансова подкрепа съобразно степента на увреждането; 2. целеви помощи съобразно вида на увреждането.

Условията за получаване на помощта са законово установени в чл. 73, ал. 1 от ЗХУ, финансирането по, ал. 2 на същия текст. Съгласно чл. 73, ал. 3 от ЗХУ механизмът за финансиране и стандартите по, ал. 2 се определят от наредбата по чл. 45, ал. 9 от ЗЗО и с наредбата по чл. 30а от З., а механизмът на получаване и ползване - в правилника за прилагане на закона.

Административният орган не оспорва обстоятелството, че жалбоподателката е лице с увреждане по смисъла на закона и че същата отговаря на медицинските изисквания за отпускане на целева помощ. Изложени са мотиви, че описаните данни в медицинския протокол, приложен към заявлението не отговаря на описаните медицински изисквания на заявените помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия в утвърдения списък-спецификация, публикуван в интернет страницата на НЗОК. Липсва пълна медицинска обосновааност за целия набор заявени помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия в протокола на ЛКК.

Цитираните „мотиви“ водят до извода за пълна основателност на възраженията на жалбоподателката за нарушение на чл.59 т.4 от АПК, тъй като в същите не се съдържат конкретни фактически констатации, които да формират у адм.орган основание за отказ на исканата подкрепа. Неясните и неточни мотиви, каквито са изложените в оспорения адм.акт, препятстват адекватното упражняване на правото на защита, както и препятства извършването на преценката за законосъобразност на акта от страна на съда. Съдебната практика е категорична, че посочването на фактическите и правни основания за издаването на акт от страна на органа са предпоставка, обуславяща възможността за упражняване на контрол върху същия, а и за възможността за организиране на адекватна защита спрямо него. По принцип няма пречка мотивите към акта да бъдат изложени и отделно от самия акт, в друг документ по преписката. Този документ обаче, следва да е приобщен към акта, като бъде упоменат в него, каквото препращане в случая липсва. Съдът не може да допълва липсващите мотиви на органа, нито в съдебната фаза да изяснява факти, които не са намерили отражение в оспорения акт. Именно поради тази причина, съдът не съобразява нито констатациите, нито заключението на вещото лице по назначената СМЕ. Освен всичко друго същата е и необоснована, тъй като се установи че в.л не се е запознало с конкретното състояние на жалбоподателката, а прави общи и „принципни“ изводи, несъобразени с индивидуалните особености на случая.

Предвид изложеното, съдът не може да осъществи и контролните си функции спрямо акта, както и да анализира аргументите на жалбоподателя за незаконосъобразност на същия.

Дори обаче да се приеме, че както се твърди съвсем общо в обжалвания отказ, че описаните данни в медицинския протокол, приложен към заявлението не отговаря на описаните медицински изисквания на заявените помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия в утвърдения списък-спецификация, публикуван в интернет страницата на НЗОК. Липсва пълна медицинска обосновааност за целия набор заявени помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия в протокола на ЛКК, то ответника не се е съобразил с разпоредбата на чл. 69, ал. 7 от ППЗХУ, а именно - при наличие на

несъответствия заявителят се уведомява писмено да ги отстрани в срок от 3 дни от съобщението, като му се указва, че при неотстраняването им производството по заявлението ще бъде прекратено.

Нещо повече, съгласно чл. 68, ал. 8 от ППЗХУ - в случаите на, ал. 7, НЗОК при необходимост предприемат служебни действия за подпомагане на заявителя за отстраняване на несъответствията.

В настоящия случай обаче, отказа е формиран поради непълна медицинска документация, която следвало да се предостави от ЛКК. Това обстоятелство не може да носи негативни последици на жалбоподателката, тъй като същата не може да бъде отговорна за действията на друга институция, компетентна по закон да извършва конкретни действия.

С неприлагането на чл. 69, ал. 7 и, ал. 8 от ППЗХУ от страна на ответника е налице допуснато съществено нарушение на материалноправни разпоредби по смисъла на чл. 146 т. 4 от АПК.

В случая ответникът не се е съобразил с особеностите на конкретния случай и целите на ЗХУ, посочени в чл. 2 от закона. Правилото на чл. 3 ЗХУ сочи, че законът гарантира правата на хората с увреждания по начин, който осигурява зачитане на човешкото им достойнство и равното им третиране в личния, обществен и политическия живот, като се прилагат индивидуален подход и индивидуална оценка на потребностите. Затова, при преценката по основателността на конкретно искане, подадено от лице с увреждане, при упражняване на предоставеното му от закона право, съответният административен орган следва във всички случаи да отчита особеностите на регламентираните със ЗХУ и ППЗХУ обществени отношения, както и нормативните актове, които ги изменят, както и да съобрази дали с издавания от него административен акт се осъществява целта на закона, защото отказът за адекватно правоприлагане в контекста на настъпилите законодателни промени, противоречи именно на целите на посочените по-горе нормативни разпоредби. Налице е в настоящия случай и явно несъответствие с целта на закона - съгласно чл. 146 т. 5 от АПК.

С оглед на изложеното по-горе съдът намира, жалбата на Г. Ю. В.-М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] ж.к. „Л.“ 317 вх.Г ет.4 ап.72 против отказ № [ЕГН] /16.05.2023г / ПС -30-09-239 /22.05.2023г/ на вр.и.д. Управител на НЗОК д-р Й. П. ,с който на основание чл.73 ал.1 и ал.2 от Закона за хора с увреждания, чл.69 от ППЗХУ и въз основа на медицински документ, издаден от ЛКК/ТЕЛК/НЕЛК съобразно конкретните нужди на лицето с увреждания е отказано предоставяне на медицински изделия и помощни средства,заявени със заявление № [ЕГН] /16.05.2023г е основателна и оспорения отказ следва да се отмени.

Преписката следва да се върне за ново разглеждане от Управителя на НЗОК, който да се произнесе по заявление № [ЕГН] /16.05.2023г, съобразно указанията по прилагането на закона изложени в настоящето решение.

При този изход от процеса НЗОК ще следва да заплати на жалбоподателката чрез адв. А. О. М. – С. сумата

1010лв / хиляда и десет лева /, от които 10лв – държавна такса и адвокатско възнаграждение, съгласно чл.38 ал.2 от ЗА във вр.с чл.8 ал.3 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Г. Ю. В.-М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] ж.к „Л.“ 317 вх.Г ет.4 ап.72 , отказ № [ЕГН] /16.05.2023г / ПС -30-09-239 /22.05.2023г/ на вр.и.д. Управител на НЗОК д-р Й. П. ,с който на основание чл.73 ал.1 и ал.2 от Закона за хора с увреждания ,чл.69 от ППЗХУ е отказано предоставяне на медицински изделия и помощни средства, заявени със заявление № [ЕГН] /16.05.2023г .

ВРЪЩА преписката на управителя на НЗОК за ново произнасяне по подаденото от Г. Ю. В.-М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] ж.к „Л.“ 317 вх.Г ет.4 ап.72 , заявление № [ЕГН] / 16.05.2023г , при съобразяване с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящото решение.

ОСЪЖДА НЗОК да заплати на Г. Ю. В.-М. чрез адв. А. О. М. – С. сумата 1010лв / хиляда и десет лева / ,от които 10лв – държавна такса и адвокатско възнаграждение ,съгласно чл.38 ал.2 от ЗА във вр.с чл.8 ал.3 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.